

Research day 2.

Expert talks:

Corien van der Linden: Coördinator onderzoek, cultuurparticipatie, docent Design Thinking en afstudeerdocent Fonds voor Cultuurparticipatie

“Design Thinking” (Empathize, Define, Ideate, Prototype, Test)

Empathize: insight into the needs, informatie verzamelen, experts van het probleem aanspreken, beter begrijpen van het probleem

Define: alle informatie samenvoegen die je hebt verzamelt in de ‘empathize step,’ analyze your data and put them in order, ideeën verzamelen

Ideate: gebruiken van informatie uit de vorige fases om logische ideeën te genereren. “out of the box ideas” alternatieve manier om problemen op te lossen. A lot of ideas.

Prototype: hoe verschillende prototypes het probleem kunnen oplossen. Onderzoeken van mogelijke oplossingen voor het probleem. Hoe het prototype beter te maken.

Test: testen van de prototypes. Zien hoe goed de prototypes het probleem aanpakken/ oplossen dat werd geanalyseerd in fase 1 en 2. Aanpassingen maken. Blijven doen tot je tevreden bent met je product.

- Oplossingsgericht om problemen te verhelpen waar mensen mee zitten.

Klaas Burger: Academie voor beeldvorming/ artistiek actieonderzoek/ procesbegeleiding

Werkt rond urgente sociale thema's, verantwoordelijk voor de artistieke leiding binnen actieonderzoeken. Theoloog en beeldend kunstenaar

“Als theoloog en beeldend kunstenaar werkt hij op het snijvlak van onderzoek, journalistiek, maatschappelijke urgenties, beleidsontwikkeling en community building.”

“Ik werk op de grens van journalistiek, beeldende kunst, urgente maatschappelijke vragen, beleidsontwikkeling en gemeenschapsopbouw.”

- Hoe werk je duurzaam?
- Hoe verzamel je het juiste netwerk dat past bij de fase waarin een project zit?
- Hoe vind je de juiste makers die passen in een multidisciplinair team?
- Hoe zorg je in dit proces goed voor jezelf?

Peer talk:

Maaïke Girardin

→ Songwriter: onderzoek muziek werkt helend

blackmambooo@hotmail.com

Eleni Ploumi (6th of April)

<https://denieuweforst.nl/programma/moving-futures-festival-2?fbclid=IwAR1xrsTmu8RiyzoqvQ9RE0at2b6aKJ4KR7N0yp2oepIpnV1C7jwi5P-2Phw>

<https://www.eleniploumi.com/misslightenment>

verslag:

Corien van der Linden: (cultuur sector, design thinking, subsidies voor amateurkunsten)

Het gesprek met Corien was zeer zinvol en interessant omdat ik enorm veel inbreng heb gekregen over hoe ik mijn onderzoek moet vormgeven. Ze zei dat het zeer belangrijk was om zicht te krijgen op wat werkt en wat niet werkt en dit te doen aan de hand van **schema's**. Ik moet een manier vinden om mijn repetities te kunnen analyseren en dat kan ik volgens haar het beste doen met schema's waarin de ontwikkelingen duidelijk worden. Zo kwam ze met het idee om te werken met de onderdelen: **kennis/ houding/ gedrag**, dat dit een methode kan zijn van hoe ik aan de slag kan met de data die ik verzamelt heb tijdens de repetities. Ik ga dit ook per week doen, want 30 repetities analyseren en schema's van maken is ook niet echt vruchtbaar. Ik moet mezelf elke week van de repetities afvragen "Wat heeft er gewerkt?" bv. **Wat doet kledij? Wat doet de dynamiek in een groep/samenwerking? ...**

Daaraan zou ik de **literatuur** kunnen **koppelen** en teruggaan naar het denken om mijn onderzoek te onderbouwen.

Het doel van de voorstelling is vooral **gedrag van mensen beïnvloeden** volgens haar. Mensen kunnen emotioneel worden van de voorstelling, het maakt **emoties los** en daardoor gaan ze nadenken over het onderwerp en kan tot gevolg het gedrag veranderen.

Om mijn onderzoek **duurzaam** te maken gaf ze ook als tip om het niet alleen te houden bij een voorstelling die een paar keer gespeeld wordt. Ze kwam met het idee om **een handleiding** te ontwerpen (transferabiliteit), een **beschrijving van de do's en dont's/ tips en tricks** die voort gevloeit zijn uit de analyse van de repetities, de opgemaakte schema's. Deze handleiding zou dan gedeeld kunnen worden met **docenten van theaterscholen/conservatorium**. Dit zou volgens haar de waarde verhogen van mijn onderzoek als ik nog meer en andere doelgroepen

betrek. Dan is er een vervolg op mijn onderzoek en komt de educatieve kant van mijn onderzoek meer aan bod.

Een goed voorbeeld van één inzicht dat ik al gehad heb tijdens het repetitieproces is dat bij een samenwerking afspraken maken zeer belangrijk is. Er moet ook tijd voor gemaakt worden om samen in gesprek te gaan en dingen waar je mee zit bespreekbaar te maken.

Ook moet ik in mijn achterhoofd houden dat er **verschillende type mensen** met verschillende verhoudingen tegenover elkaar in groepen. Er is steeds een andere dynamiek aanwezig wat het moeilijk maar ook interessant maakt.

Voorbeeld van hoe ik dit kan aanpakken:

Iteratiefproces vastleggen: ontwikkelen en door ontwikkelen, wat heb ik telkens verandert van stap 1 naar stap 2, naar stap 3?

Hier ben ik begonnen → dit waren de reacties → dit was mijn voorstelling

Klaas Burger:

Het gesprek met Klaas was vooral een zoektocht. Hij stelde enorm veel vragen, waar ik het soms zelf moeilijk had om op te antwoorden op het moment zelf. Dit schrikte soms een beetje af waardoor ik mij onzeker voelde. Zijn vragen waren heel direct. Hij zei ook dat hij soms moeite had om mij te volgen en ik moeilijk tot de essentie kwam in het begin. Ik ben er mij zeker van bewust dat ik nog moeite heb met mezelf uitdrukken verbaal en dingen verwoorden.

Soms had ik wel het gevoel dat hij afweek van de essentie van het onderzoek en te diep erop in ging, wat mij dan weer deed twijfelen.

Hij gaf aan dat het fijn is om te beginnen bij mijn eigen motivatie, dan hebben mensen meteen een beeld van waaruit mijn onderzoek komt. (het proces van de vertelling doet veel met de betrokkenen, heeft invloed op wat er gebeurt)

Proces van de vertelling kan voor een onveiligheid zorgen bij het publiek.

Volgens hem is de voorstelling met het nagesprek, mijn onderzoek product.

Enkele interessante vragen van hem:

- Hoe geef je de vierde wand vorm? Hoe is de verhouding tussen de positionering van het publiek in het nagesprek en de positionering van het publiek tijdens de voorstelling?
- Wat is de setting van de voorstelling? Bv. Publiek in een cirkel laten zitten

Doel: **bewustwording verhogen**

Tips om mijn onderzoek in kaart te brengen:

- Dicht in de buurt blijven van het stuk (de voorstelling) het product zou een experimentele opvoering kunnen zijn.
- Hoe grenzen werken in een amateurtheater vs. Hoe grenzen werken in een onderwijscontext?
- Bv. Malou had een eigen beoordelingscommissie gemaakt → een spiegel voorhouden
- Nadenken over machtsverhoudingen tijdens de onderzoek presentatie
- Het is iets van jezelf, je bent ervaringsdeskundige en onderzoeker → instrument
- Hoe waardevol is het verpersoonlijkte onderzoek?
- Misschien: onderzoek presenteren met mijn medeacteur
- Alles kan, want ik heb er nog geen beeld van → zelf maken
- Onafhankelijk werken = eigen zetje creëren
- Hoe voer je regie over jezelf? → deze tijd: we zijn altijd te laat met projecteren, hoe trainen we elkaar om het aan te geven? Het publiek confronteren: “jullie zijn te laat.”
- Voorbereiding is KEY
- Omgekeerde benadering van het dilemma: drag queens
- Educatieve waarde en artistieke waarde van mijn onderzoek samenbrengen → amateurperspectief (vriendengroep)

Jury:

- ➔ Opzet van de voorstelling is hetzelfde als het jury gesprek
- ➔ Bv. Met een gecast publiek werken, het publiek zelf vormgeven
- ➔ Wie zit er in de jury? De mensen opzoeken
- ➔ Extra mensen meenemen die invloed hebben op het nagesprek
- ➔ Ben je geïnteresseerd in vormen waar je kunt spelen met machtsverhoudingen?
- ➔ **MACHT** (jurygesprek is ook een machtsverhouding) laten voelen aan de jury

“theater is grensoverschrijdend”

“Het is net als bergwandelen, je kunt de meest extreme situaties aan als je je maar voorbereid.” → alles kan op theater

Onderzoeksvraag aanpassen (Hoe kan je een bewustwording verhogen rond grenzen aangeven als speler binnen in het amateurtheater?)

Machtsverhoudingen